

Sygn. akt VIII U 1517/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtol

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2016 r. w Gliwicach

sprawy M. T. (T.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25 sierpnia 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu M. T. prawo do emerytury poczynając od 1 lipca 2015 roku

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 1517 /15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 sierpnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu M. T. prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, ponieważ ubezpieczony udowodnił jedynie 9 lat 1 miesiąc i 22 dni pracy w szczególnych warunkach, zamiast wymaganych co najmniej 15 lat . Nie zaliczono m.in. okresu od 1 kwietnia 1995 roku do 31 marca 1997 roku, z uwagi na rozbieżności w posiadanej dokumentacji odnośnie zajmowanego stanowiska pracy. Okoliczność ta pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

M. T. w odwołaniu od decyzji podniósł, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego, iż do pracy w szczególnych warunkach nie może być zaliczony cały okres zatrudnienia w Zakładach (...). W czasie, kiedy był tam zatrudniony

pracował w brygadzie remontowej utrzymania ruchu w hucie (...), potem został przeniesiony do Zakładów (...), gdzie wykonywał taką samą pracę .

W okresie od 1 kwietnia 1995 roku do 31 marca 1997 roku wykonywał pracę spawacza, a od 1 kwietnia 1997 roku do grudnia 1997 roku dodatkowo pełnił obowiązki brygadzisty co jednak nie miało wpływu i zakres jego pracy.

Organ rentowy w wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okresy: od 16 marca 1976 roku do 31 sierpnia 1978 roku i od 26 października 1982 roku do 30 czerwca 1989 roku. Z dokumentacji znajdującej się w aktach wynika, że ubezpieczony był zatrudniony w Zakładzie (...) od 29 listopada 1978 roku do 30 czerwca 1989 roku na stanowisku ślusarza, a stanowisko takie nie jest wymienione wśród stanowisk pracy w szczególnych warunkach .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

M. T. urodził się (...). W lipcu 2015 roku złożył wniosek o emeryturę. Z akt kapitału początkowego wynika, że do dnia 1 stycznia 1999 roku ubezpieczonemu zaliczono 21 lat 1 miesiąc i 8 dni okresów składkowych. W decyzji z dnia 25 sierpnia 2015 roku wskazano, że okresy składkowe, nieskładkowe z uzupełniającymi wynoszą 25 lat, bowiem doliczono okres uzupełniający z tytułu pracy w gospodarstwie rolnym w wymiarze 5 lat 3 miesiące i 19 dni .Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono ubezpieczonemu okres zatrudnienia w od 16 marca 1976 roku do 31 sierpnia 1978 roku w Hucie (...) na stanowisku mechanika precyzyjnego. W okresie od 29 listopada 1978 roku do 30 czerwca 1989 roku ubezpieczony był zatrudniony Zakładach (...) w P.. Od 29 listopada 1978 do 25 października 1982 był zatrudniony na stanowisku ślusarza, a od 26 października 1982 roku do 30 czerwca 1989 roku przy utrzymaniu ruchu przerobu złomu akumulatorowego.

Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach zaliczył zatrudnienia od 26 października 1982 do 30 czerwca 1989, bowiem ze świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionego dnia 21 maja 2004 roku wynika że w tym okresie pracował przy produkcji ołowiu i przetwórstwie tego metalu wykonując prace o których mowa w wykazie B dział IV pozycja 2 .

Sporny pozostawał okres 3 lat 11 miesięcy i 26 dni, to jest od dnia 29 listopada 1978 do 25 października 1982 roku.

Ze świadectwa pracy z dnia 16 lipca 2015 roku wynika że od 1 kwietnia 1995 roku do 31 marca 1997 roku ubezpieczony wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym.

W toku postępowania sądowego ustalono, że w okresie od 29 listopada 1978 roku do 25 października 1982 ubezpieczony pracował jako ślusarz w a (...) w brygadzie, która zajmowała się remontami i bieżącą konserwacją pieców przewalowych, młynów kulowych i filtrów przeciwpylowych w hucie cynku, ołowiu i kadmu. Ubezpieczony jako ślusarz pracował głównie na terenie huty, czasami (najwyżej 2 racy w miesiącu) pracował na terenie warsztatu, ale przy pracach warsztatowych też występowało zapylenie tlenkami ołowiu, kadmu i cynku . Części remontowane były pokryte szkodliwymi substancjami.W warsztacie naprawiano części urządzeń i maszyn z huty, których z uwagi na rozmiar , lub charakter uszkodzenia nie można było naprawić na terenie hali. W hucie dniówka robocza wynosiła 6 godzin, a w warsztacie – 8 godzin. Przed przystąpieniem do naprawy zepsutą część należało oczyścić. Odpady gromadzono w specjalnym pojemniku, które był transportowany z powrotem do huty w celu przerobienia. (...) było nawet kilka ton.

U M. F. ubezpieczony pracował jako spawacz przy wymianie instalacji centralnego ogrzewania na terenie zakładów pracy. Otrzymał od M. F. świadectwo pracy w szczególnych warunkach. Charakter pracy ubezpieczonego potwierdził świadek J. T.. Jako kierowca zawoził rury do zespawania, widywał ubezpieczonego przy takich pracach. Oprócz ubezpieczonego prace spawalnicze wykonywał jeszcze tylko jeden pracownik.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt emerytalnych ubezpieczonego, przesłuchania świadków J. T., J. C., J. M., akt osobowych ubezpieczonego z zakładów (...) i M. F.. Powyższym dowodom dał w całości wiarę. Uznał je za przekonujące. Stwierdził, że świadectwo pracy z dnia 21 maja 2004 roku dotyczy jedynie pracy wykonywanej w

warunkach opisanych w Wykazie B, a z uwagi na narażenie na szkodliwe warunki pracy w (...) cały okres zatrudnienia należy potraktować jako pracę w szczególnych warunkach. W spornym okresie ubezpieczony był zatrudniony w charakterze ślusarza. Codziennie otrzymywał nowe ubranie robocze.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie. Zdaniem Sądu, organ rentowy bezpodstawnie zakwestionował świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 16 lipca 2015 roku wystawione przez M. F.. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w od 1 kwietnia 1995 roku przez okres 2 lat pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz, a więc wykonywał pracę wymienioną w Wykazie A dziale XIV poz. 12 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Będąc brygadzystą nadal wykonywał prace spawalnicze.

Odnośnie okresu zatrudnienia z (...) stwierdzić należy, że prace, jakie ubezpieczony wykonywał na stanowisku ślusarza wymienione są w Wykazie A Dział XIV Poz. 26 Zapewnienie produkcji cynku i ołowiu i kadmu poprzez wykonywanie robot konserwacyjnych i remontowych pieców, kanałów, przesiewaczy, młynów wykonywane było na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Zdaniem sądu, każda praca w środowisku, w którym występowało narażenie na szkodliwość ołowiu, cynku i kadmu jest pracą w szczególnych warunkach. Jest oczywiste, że nie każdą naprawę można wykonać w hali produkcyjnej. W sytuacji, kiedy zachodziła potrzeba użycia specjalnych narzędzi, rozłożenia remontowanej części (niejednokrotnie o wadze kilku ton), konieczne było przetransportowanie do miejsca, w którym naprawę można wykonać. Jak zeznał ubezpieczony, podczas tych napraw nadal był narażony na czynniki szkodliwe w porównywalnym stopniu do warunków na hali. Wszystkie części były pokryte szkodliwymi substancjami, które należało usunąć. (...) bywało kilka ton. W związku z tym sąd przyjął, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę wymienioną w wykazie A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

M. T. domagał się prawa do emerytury na podstawie par. 3 i 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Mężczyzna może domagać się emerytury, jeżeli ma ukończone 60 lat, udowodni co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w Wykazie A. Podstawą przyznania emerytury ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1949 roku są również art. 32 ust. 1 i 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Przepisy te stanowią, że ubezpieczonym, będącym pracownikami, zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1., pod warunkiem, że do dnia 1 stycznia 1999 roku udowodnią co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, nie są członkami OFE.

W sprawie bezsporne było, że ubezpieczony ma ukończone 60 lat, do dnia 31 grudnia 1998 roku udowodnił 25 lat okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających, nie jest członkiem OFE. Spór dotyczył wyłącznie okresu pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe dało podstawy do zaliczenia spornych okresów do pracy w szczególnych warunkach, a co za tym idzie ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury od miesiąca, w którym został złożony wniosek.

Zaskarżoną decyzję wydano na podstawie art. 477¹⁴ par. 1 kpc.

(-) SSO Teresa Kalinka